

Henry Luckow-Nielsen: Barnefigur „Jane“. Brændt Ler. Charlottenborg 1942.

BILLEDHUGGEREN H. LUCKOW-NIELSEN

Af ARNE BANG

HENRY LUCKOW-NIELSEN er født 1902. Kom paa Akademiets Billedhuggerskole 1923 og udstillede første Gang i 1929 paa Kunstnernes Efteraarsudstilling. 1930 tilkendtes han Akademiets mindre Guldmedaille og er to Gange tilkendt Hanne Benzons Præmie for den bedste Skulptur paa Foraarsudstillingen. Eibeschütz' Præmie to Gange. Medlem af Det kgl. Akademi. Flere af de her viste Arbejder er købt af Kommunen eller Ny Carlsbergfondet og opstillet. Porcelainsfabriken har erhvervet Ret til at reproducere et Par af de mindre Ting.

Mærkeligt levende genkaldes undertiden gamle Oplevelser af nye af samme Art, som naar man hører et Motiv af Musik, man kender godt og holder af.

Jeg sad en Aften for længe siden nede ved Susaaen. Skumringen var nær, Fiskegrejerne lagt bort, og jeg sad der, ganske stille, betaget af det storladne Landskabs Skønhed i det gyldne Aftenlys. Fjerne Klokker havde netop ringet Solen ned og gjort mig den livsalige Stilhed bevidst, som kun findes i Naturen og fjernt fra Menne-sker.

Noget borte kom ganske pludselig to unge Piger, vel-sagtens oppe fra een af Gaardene, vadende tyst og stille

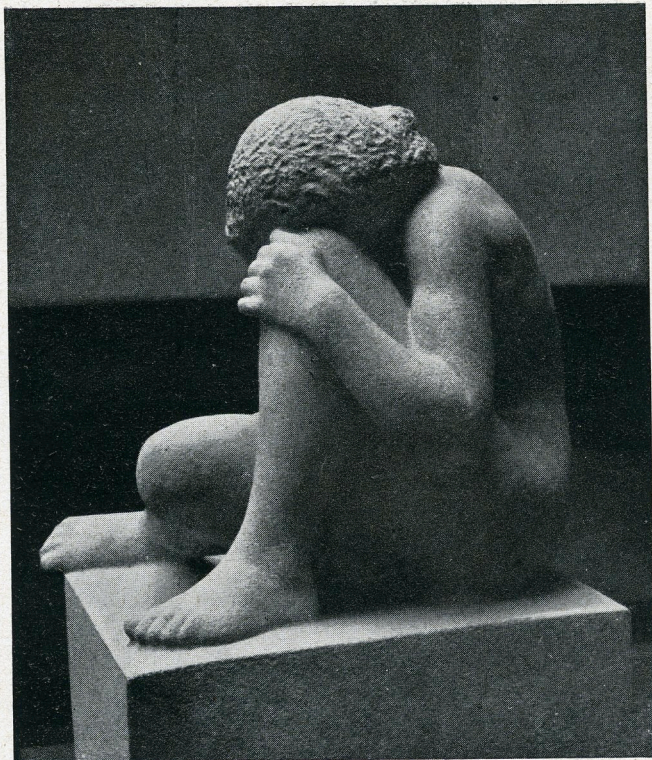
ud i Aaen. — Mod et svindende Aftenlys virkede de overnaturligt store. Langsomt og roligt vadede de ud, uden al den lattermilde Støjen, som ellers kendetegner unge Piger, der bader, man hørte det næppe, da Vandet lukkede sig om dem.

Stemningen ved det begyndende Mørke og den dybe Stilhed gav Synet et Skær af Uvirkelighed. Det var et Billede af stor og betagende Skønhed, som jeg aldrig glemmer.

Den gamle Oplevelse dukker op, naar jeg ser Luckows Pigeskulpturer, de har det samme Skær af Uvirkelighed over sig, den samme tankefulde, lidt vemodige Stilhed, og er dog samtidig saa dejligt levende, saa frodigt menneskelige, kun sat i et højere Plan af Kunstnerens Hænder.

Jeg ved ikke, af hvilke rige, stærke Kilder Luckow øser, men jeg ved, at der skal megen Hjertets Finhed til at udtrykke *det*, som hans Skulptur fortæller os. Hvor er de uskyldige — disse rolige og frodige Piger med de store og lidt tunge Lemmer. Man aner dem gode ved Børn og Dyr og milde i Kærlighedens Time.

Mon det gaar an i Dag at sige om dem, at de er danske? Jeg tror ikke, de kunde være blevet *til* andre Ste-

Henry Luckow-Nielsen: Hvilende Pige. Grønningen 1932.

Henry Luckow-Nielsen: Hvilende Pige. Grønningen 1932.

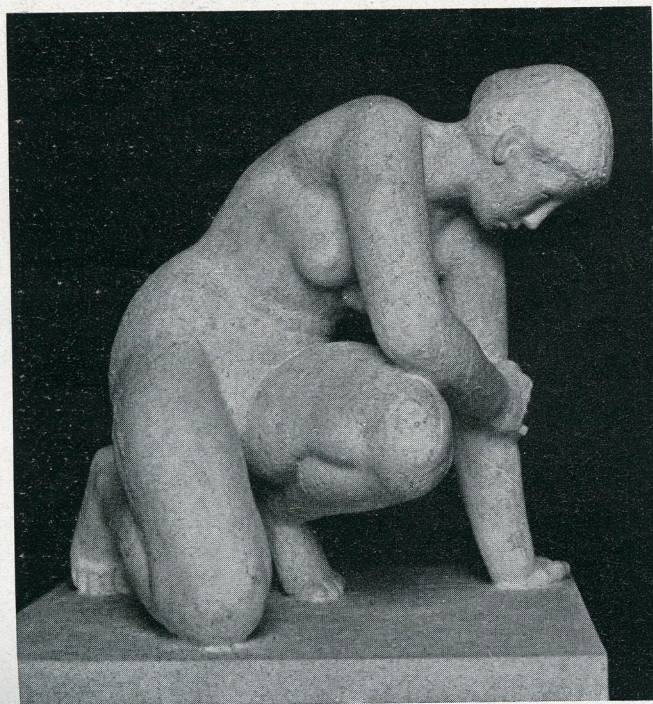
der end netop herhjemme, — det er, som var de vokset op mellem korntunge Bakkestrøg.

Hvor er det godt, at der laves Kunst, der taler til Hjertet og ikke til Forstanden. Kunst, der fortæller os noget menneskeligt, med paa een Gang ophøjet og letfattelig Sandhed — uden al kunstig Teori, som er saa inderlig

overflødig. Iøvrigt skal Billederne tale for sig selv. De gør det bedre end jeg, og det er kun beklageligt, at Pladsen er saa begrænset. Meget andet skulde være med.

Det er dog nok til at fortælle om en fin og frodig Natur, som viser os sine Oplevelser, gennemlyste af et menneskeligt og kunstnerisk formet Sind.

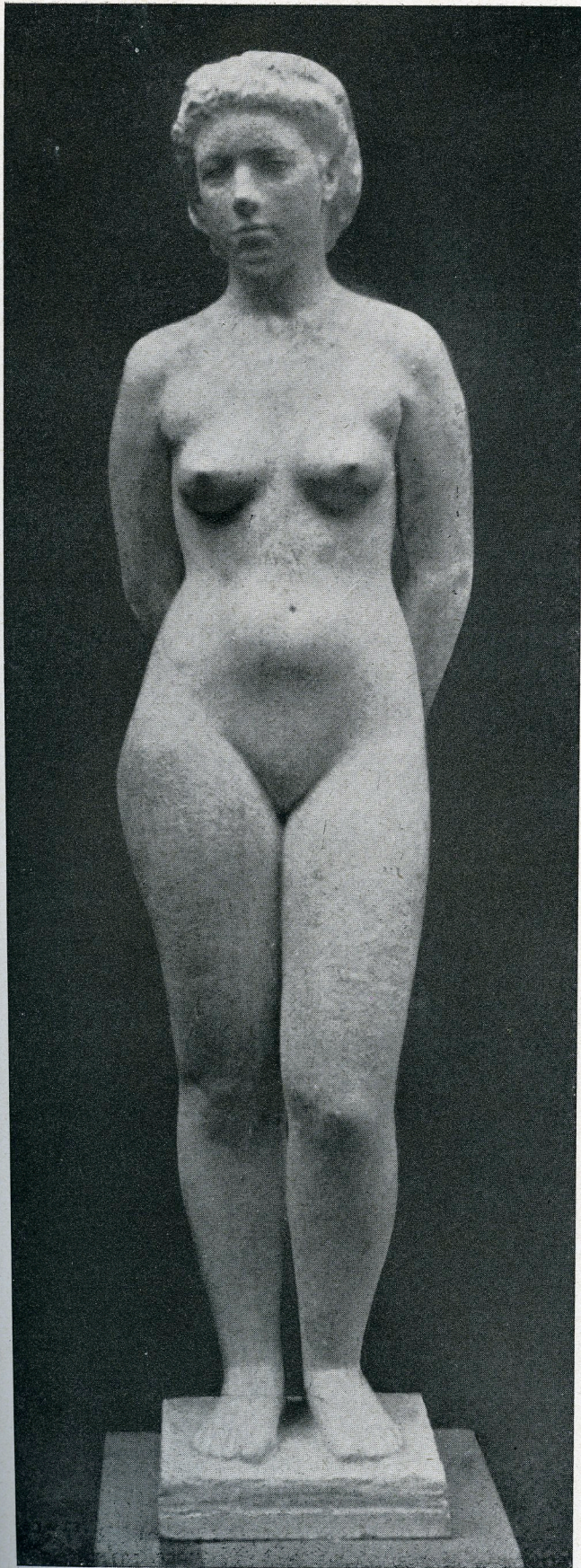
ARNE BANG

Henry Luckow-Nielsen: Knælende Kvinde. Gips.

Henry Luckow-Nielsen: Siddende Pige.

Henry Luckow-Nielsen: Staaende Kvinde. Købt af Friends Legat i Bronze til Opstilling efter Krigen i Anlægget ved Strandvænget og Strandpromenaden. Udstillet Charlottenborg 1943.

Henry Luckow-Nielsen: Sovende Barn „Jane“. Brændt Ler. Charlottenborg. 1942

Henry Luckow-Nielsen: Drengebuste. Brændt Ler. 1935.